

ZA IZBOLJŠANJE LISTA
potrebujemo Vaše dobro voljo. Vsek, ki
mu priporočate "Glas Naroda" ali ga
priporočite na naročniku, vam bo hvale-
žen, ker ste mu odprli pot k svetu lepemu
in zanimivemu življenju.

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

POZOR, NAROČNIKI...
Naročnikom naznanjamo, da več ne pošil-
jamo potrdil za poslano naročnino. Za-
dostuje potrdilo poleg naslova na listu—
do katerega dne, meseca in leta je na-
ročnina plačana. Uprava.

TELEPHONE: CHelsea 3-1242

Entered as Second Class Matter September 21st, 1903 at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3rd, 1879.

ADDRESS: 216 W. 18th ST., NEW YORK

No. 84. — Štev. 84.

NEW YORK, TUESDAY, APRIL 12, 1938 — TOREK, 12. APRILA 1938

Volume XLVI. — Letnik XI.VI.

POVELJE ZA ARETACIJO NADVOJVODE OTONA

**IZDAJSTVA JE KRIV, KER
JE DRŽAVE PROSIL POMOČI**

**HITLER JE STAVIL DR. SCHUSCHNIGGU
ŠTIRI ZAHTEVE**

DUNAJ, Avstrija, 11. aprila. — Ze 29. marca je bilo izdano povelje za aretacijo habsburškega nadvojvode Otona pod obdolžbo veleizdaje. To je objavil svak maršala Hermanna Goeringa, dr. Franz Hueber, ki je bil imenovan za avstrijskega pravosodnega ministra, v svojem govoru v Riedu na Gorenjem Avstrijskem.

Dr. Hueber je govoril o propagandi avstrijskih legitimistov, ki so podpirali Otona v njegovih zahtevah po avstrijskem cesarskem prestolu, ter rekel: — "Oton je nedavno prosil tuje države, da varujejo "zatirano Avstrijo." Zaradi tega smo ga obdolžili veleizdaje — ker je prosil tuje države, da posredujejo v naših domačih zadevah.

"Oton je prvi član habsburške družine, proti kateremu je bilo izdano povelje za aretacijo zaradi veleizdaje. Tudi vsi oni, ki ga še vedno podpirajo, so tudi krivi veleizdaje."

Nadvojvoda Oton, ki je najstarejši sin zadnjega avstrijskega cesarja Karola, živi v izgnanstvu na gradu Steenockerzeel v Belgiji. Štiri dni po zavzetju Avstrije je šel Oton v Pariz, od koder je izdal poziv na države, da ščitijo Avstrijo. Kmalu zatem pa je razpustil legitimiste, da jim ne bi pretela kaka nevarnost.

Dr. Hueber je tudi pojasnil več zelo zanimivih podrobnosti o osvojitvi Avstrije in je rekel, da je bilo na avstrijsko mejo takoj poslano nemško vojaštvo, ko je prišlo do "sporazuma" med kanclerjem Hitlerjem in avstrijskim kanclerjem dr. Kurtom Schuschniggom v Berchtesgaden.

"Za Hitlerja je bilo potrebno pogajati se z avstrijsko vlado," je nadaljeval dr. Hueber, "dokler ni postavil tako močne armade, da bi mogla braniti Nemčijo proti nevarnosti od zunaj. Med tem časom pa je bilo tudi potrebno, da ostane nazijsko gibanje v Avstriji živo.

"Leta 1936 nemško mednarodno stališče še tu ni bilo dovolj močno, da bi bilo varno napasti avstrijski problem. Zaradi tega je bil sklenjen sporazum 11. julija

"Schuschniggova politika pa ni bila v soglasju s sporazumom. Po brezuspešnih prizadevanjih je bilo mogoče Schuschnigga pregovoriti, da je prišel leta 1938 v Berchtesgaden. Tam je bil prijazen sprejet, toda še ni bilo mogoče skleniti sporazuma v najvažnejših problemih.

"Schuschnigg je sam, govorec o tem sestanku, rekel: "Bil je hud dan". Slednjič pa je bil prisiljen sprejeti v svoj kabinet dr. Arthurja Seys-Inquarta, kar je zelo pomagalo nazijem."

Dr. Hueber je rekel, da Hitler Schuschniggu ni zaupal in je zato takoj poslal na avstrijsko mejo vojsko, da prisili dr. Schuschnigga, da izpolni določbe sporazuma.

Nato je dr. Hueber govoril o Schuschniggovi razglasitvi plebiscita ter nadaljeval:

"Pozneje smo odkrili, da je Schuschnigg name-raval razglasiti vojno stanje po celi Avstriji. Našli smo tozadevno listino, ki je čakala na njegov podpis na njegovi pisalni mizi. Schuschnigg se je nameraval postaviti v bran, toda se je premislil, ko je izvedel, da stoji nemška vojska ob njegovi meji in se je hotel pogajati.

"Stavili smo naslednje štiri zahteve: 1. da je plebiscit preložen za štiri tedne; 2. da je sestavljen

Vlada troši milijone za propagando

POGODBA MED ANGLIJO IN ITALIJO

**Prijateljska pogodba
med obema državama
bo najbrže prihodnji te-
den podpisana. — Naj-
večja ovira je španska
državljanska vojna.**

LONDON, Anglija, 10. apr. — Prihodnji teden, najbrže po odgoditvi angleškega parlamenta, boste Anglija in Italija podpisali pogodbo, ki sta si jo želeli obe državi, odkar so bile opuščene sankcije proti Italiji leta 1936.

To pogodbo je skoro dve leti ovirala španska državljanska vojna in nesporazum med obema državama sta zavlačevala pričetek pogajanj. Pod pritiskom sedanjih dogodkov v Evropi pa ste se obe državi odločili, da ne boste več odlašali.

Angleški ministri predsednik Neville Chamberlain je po-lagal na to pogodbo toliko važnost, da je bil pripravljen žrtvovati tudi svoje politične življenje.

Toda pogodba bo vsebovala zelo malo in ne bo odvrnila nevarnosti spopada med angleškim in italijanskim imperijalizmom med Gibraltarjem in Adenom. Mesto, da bi se državi pogodili glede mornariške sile v Sredozemskem morju, bo samo sklenjeno premirje v utrjevanju strateških krajev.

Status quo bo ohranjen v Libiji, Egiptu ob Sueskem prekopu in ob mejah italijanskega novega afriškega cesarstva. Anglija bo tudi Italiji priznala osvojitve Abesinije; Italija pa bo Angliji obljubila, da odpokliče iz Španske svoje vojaštvo, kadar bo končana državljanska vojna.

Četudi je ta pogodba navide-zno skoro brezpomembna, ven-dar je za Anglijo zelo važna, kajti Italija je zadnja leta po radiju razburjala prebivalstvo po angleških kolonijah in ga ščuvala k vstaji. Anglija in Ita-lija boste postali sedaj prijatelji in četudi Italija ne bo o-pustila svojih imperijalističnih sanj, bo opustila radijsko pro-pagando proti Angliji.

OGENJ V KATEDRALI

NORWICH, Anglija, 9. apr. — V tukajšnji katedrali, ki so jo začeli graditi leta 1096, je izbruhnil požar in povzročil pre-cejšnjo škodo. Katedrala je eden najdragocenejših spome-nikov srednjega veka.

volilni imenik; 3. da so tudi naziji v volilnem od-boru in 4., da je pri volitvah zajamčena tajnost.

"Po kratkem obotavljanju je Schuschnigg pri-volil, da je plebiscit preložen, toda ni popolnoma sprejel ostalih zahtev. Naziji ga niso več mogli smatrati za svojega tovariša, zato so zahtevali njegov odstop."

ŠPANSKA DRŽAVLJANSKA VOJNA

**Fašisti so oddaljeni od
Barcelone 67 milj. —
Presekali so cesto, ki
pelje v Francijo.**

BALAGUER, Španska, 11. aprila. — Fašistična Navarrese armada pod poveljstvom generala Jose Mosearda je prekoračila reko Segre vzhodno od Balaguerja v sredini katalonske fronte ter je presekala glavno cesto, ki pelje v Barcelono in Francijo.

S tem sunkom so fašisti pro-drli daleč v republikansko o-zemlje in se nahajajo samo še 67 milj od Barcelone.

Moseardova armada je napre-dovala za 7 milj ob Balagner-Barcelona cesti in se polastila Vallfongone.

BARCELONA, Španska, 11. aprila. — Cesta, ki pelje v Tor-toso, je tako močno utrjena, da so vladni poveljniki prepriča-ni, da jo bodo mogli držati pro-ti vsakemu še tako močnemu fašističnemu napadu.

Pred enim tednom so povelj-niki delali načrte, kako bi bilo treba nadaljevati vojno, ako bi bila cesta prebita, sedaj pa bo do z vsemi svojimi silami skušali to preprečiti.

Toda je še ena vrzel, katero je treba zamašiti, da se bodo mogli republikanci čutiti var-ne, namreč cesta v Vinaroz. Ob tej cesti v smeri proti San Ma-teo fašisti počasi prodirajo, to-da to prodiranje je treba vsta-viti, kajti za republikance je ravno tako resno, ako fašisti prebijajo cesto na tem kraju ali pa pri Tortosi.

Pri Tortosi ima gen. Franco največ italijanov, ki imajo mnogo oročanih, tankov in artilerije.

PONT-DU-ROI, Francija, 11. aprila. — Iz doline reke Are prebivalstvo trumoma beži čez Pireneje v Pont du Roi v Fran-ciji. Nad 3000 prebivalcev, ki so večinoma vojni begunci, je v nedeljo prišlo čez mejo v Fran-cijo. 4000 pa jih še čaka, da do-be priložnost, da pobegnejo čez mejo pred prodirajočo armado generala Francea.

RUSKI PROTEST POLJSKI

MOSKVA, Rusija, 10. apr. — Sovjetska Rusija je pri poljski vladi protestirala, češ, da Poljska vohuni na škodo Rusije s tem, da na meji izprašuje po-vnike, ki prihajajo iz Rusije in so namenjeni v Prago, glede rdeče armade in o ruskih leta-lišcih, cestah in tovarnah.

PRAGA MED PLEBISCITOM JE BILA MIRNA

**Sudetski Nemci so bili
mirni. — Nemški držav-
ljani so šli volit v Dra-
ždane in na Dunaj.**

PRAGA, Čehoslovaška, 11. aprila. — V nedeljo, da dan nemškega plebiscita, in ko je vsakdo pričakoval, da bo naj-bolj kritičen dan po osvojitvi Avstrije, je potekla mirno. Pra-ga ni kazala nikakega znaka kake napetosti ali vznemirjen-ja. In sudetske Nemce je nji-hov voditelj Konrad Henlein pozval, da se mirno in dostoj-no obnašajo in so obdržali po-polno in vzorno disciplino.

Nemškim državljanom na Čehoslovaškem je bilo dovolje-no prvič po letu 1931 razobesi-ti svastika zastave, seveda pod pogojem, da so razobesili tudi zastavo čehoslovaške republi-ke. Do sedaj je bilo samo dip-lomatom dovoljeno razobesiti svastiko.

Na tisoče nemških in avstrijskih državljanov se je s poseb-nimi vlaki peljalo v Draždane, na Dunaj in druga obmejna me-sta, da oddajo svoje glasove v plebiscitu. Čehoslovaške želez-nice so jim dovolile polovične cene, po nemških železnica, pa so se vozili brezplačno.

Vznemirljive govornice, ki so razširjene po drugih državah, ne najdejo odmeva v českih u-radnih krogih, ki so mnenja, da bo mogla vlada s hladnim pre-vladarom krmiti po burnih valo-vih, ki bodo prišli prihodnje dni. Ti krogi tudi ne mislijo, da je Nemčija izdelala kak načrt, da vdre na Češko.

Čehoslovaška vlada se tudi ne boji, da bodo sudetski Nemci stavili pretirane zahteve, toda pripravljena je, da za vsako ce-no obdrži ugled države.

REPUBLIC STEEL IŠČE ZASLombe

**Predsednik Girdler nika-
kor ni zadovoljen z raz-
sodbo Narodnega odbo-
ra za delavske odnoša-
je.**

CLEVELAND, O., 11. aprila. — Kot je bilo že poročeno, je Narodni odbor za delavske o-dnošaje ugotovil, da je Repub-lic Steel Corporation kršila v mno-gih ozirih Wagnerjevo postavlo-ter ji naročil, naj sprejme na-žaj 5000 štrajkarjev in naj jim plača vso mezdo izza 8. aprila; naj razpusti kompanije unije v petih ohijskih tovarnah in naj dovoli delavcem pristopati

KONGRES. THOMAS SE JE POJAVIL Z NOVIMI OBDOLŽITVAMI

WASHINGTON, D. C., 10. aprila. — Kon-gresnik Thomas iz New Jersey je danes oficijelno izjavil, da je na temelju obširne preiskave dognal, da vzdržuje vlada na stroške davkoplačevalcev propagandni sistem, za katerega troši milijone in milijone.

Imam napobitne dokaze, — je rekel Thomas, — da po-troši New Deal vsako leto več milijonov za širjenje politične propagande, čije svrha je, ob-držati New Deal v nradu.

Thomas je naprosil vse vla-dne departmente za imena oseb, ki zbirajo materijal za objavo v časopisih in magazinih. Ime-na je dobil in tudi podatke, ko-liko so ti ljudje plačani. Taka propaganda je bila s posebno postavo leta 1913 prepovedana, toda New Deal ne vpošteva po-stavnih določb.

Kongresnik Hartley iz drže-ve New Jersey pravi, da ameri-ški trgovski svet ne ve, "kje se ga glava drži", to pa vse za-rad negotovega stališča, ki ga zavzema New Deal.

Za primer je navedel Inland Steel Company, kateri je bilo naročeno, naj podpiše z delavci pogodbo, kakorhitro se bo ž njimi sporazumela.

Kaj je pa potemtaka z izjavo senatorja Wagnerja, — je vzkliknil Hartley, — ki je rekel, da ni noben delodajalec primoran podpisati z delavci kako pogodbo? Najbrže senator Wagner sam ne ve, kaj je v nje-govi postavi, in posledica tega je, da trgovski svet tava v temi in negotovosti.

P o zatrdilu newyorškega kongresnika Snella se bodo raz-mere šele tedaj nekoliko iz-boljšale, ko bo vlada prenehala divje trošiti denar.

Vsak redni vladni depar-tment je v treh mesecih tekočega leta več izdal kot lani v istem času.

Vlada je večkrat rekla, da bo pomagala biznesu. Toda ta pomoč je obstajala v prvi vrsti v tem, da je izdala nadaljne vsote v politične svrhe. Dežela potrebuje absolutno in brezpo-gojno jamščino, da se bodo ne-kake dne vladni izdatki toliko znižali, da bo narod mogel pla-čevati stroške. Zaenkrat jih ne more.

k neodvisnim delavskim orga-nizacijam.

Predsednik Republic Steel, T. M. Girdler, je izjavil, da s to odločitvijo ni zadovoljen in da se bo pri sodišcih pritožil.

Nadalje očita Girdler članom Odbora za delavske odnošaje, da sploh niso vpoštevali doka-zilnega materijala, ki ga je dru-zba predložila.

KITAJCI NAPREDUJEJO

**Japonska armada je do-
živela najsrāmotnejši
poraz v svoji zgodovini.
Japonci hočejo izbrisati
sramoto.**

TAJERČVANG, Kitajska, 11. aprila. — Japonska cesar-ska armada je v mnogih bitkah v južnem delu Šantunga doži-vela najsrāmotnejši poraz v svoji zgodovini.

Jasna priča tega poraza so kupi mrtvih Japoncev okoli va-si Caočvang, dve milj severno od Tajerčvanga.

Kitajski poveljnik general Licungjen je rekel, da je bilo več sto Japoncev ubitih pri Sa-hočuangu, ker se niso hoteli u-makniti s svojimi polki.

Skozi porušeni Jajerčvang pa še vedno prihajajo močna kitajska ojačenja. General Li-cungjen pravi, da se Japonci še vedno umikajo in da imajo velike izgube.

Poleg tega poraza teli pač v prevelikem zaupanju v svojo moč.

Japonci so prodrli do železni-ških križišč severno od Sučova in so se zakopali, kot bi hoteli stalno ostati. Z ezadjem niso i-meli posebno dobre zveze in so svoje potrebščine dovajali s to-vornimi avtomobili. Ta zveza pa je bila pred dvema tednoma popolnoma razbita, ko so kitaj-ski vstasi porušili mnogo mo-stov in izkopali po cestah in poljih "pasti za tanke."

General Li je nato poslal več oddelkov, ki so Japonce obko-lili in jih razbili na več oddel-kov. Posledica tega je bila ne-pričakovano velika kitajska zmaga.

SANGHAJ, Kitajska, 11. aprila. — Japonsko vrhovno po-veljstvo pošilja v provinco Šan-tung velika ojačenja, da izbri-še sramotni poraz pri Tajet-čvangu.

Vojaški vlaki z vojaški so pri-šli s front ob Peiping-Sujan in Peiping-Hankov železnici v Tiencin ter so bili takoj posla-ni proti jugu na fronto ob Tien-cin-Pukov železnici.

KANTON, Kitajska, 11. apr. — Japonski mornariški letalci so bombardirali tovarno za iz-delovanje vojaških uniform v sredini mesta in je bilo ubitih 700 kitajskih delavcev.

"GLAS NARODA"

(VOICE OF THE PEOPLE)

Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Frank Saks, President J. Lapska, Sec.
Place of business of the corporation and addresses of above officers:
216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.

45th Year

ISSUED EVERY DAY EXCEPT SUNDAYS AND HOLIDAYS

Advertisement on Agreement

Za celo leto velja list za Ameriko
in Kanado \$6.00
Za pol leta \$3.50
Za četrt leta \$1.75
Za New York za celo leto \$7.00
Za pol leta \$3.75
Za inozemstvo za celo leto \$7.00
Za pol leta \$3.50

Subscription Yearly \$6.—

"GLAS NARODA" IZHAJA VSAKI DAN IZVZEMŠI NEDELJ IN PRAZNIKOV

"GLAS NARODA", 216 WEST 18th STREET, NEW YORK, N. Y.
TELEPHONE: CHelsea 3-1242

DOPISI brez podpisa in osebnosti se ne prištevajo. Denar za naročnino naj se blagoviti pošiljati po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov, prosimo, da se nam tudi prejane bivališče naznani, da hitreje najdemo naslovnika.

VLADA ZOPET PORAZENA

Rooseveltova administracija je zopet doživela poraz. Reorganizacijski predlog, ki jo je bil senat za malenkostno večino sprejel, je bila v poslanski zbornici porazena. Konservativci triumfirajo, češ, zopet smo prekrizali narate človeka, ki hoče biti diktator.

Tem ljudem so evropski diktatorji nekakšen svarilen vzgled, najraje bi jih pa posnemali. In jih posnemajo, posebej ameriški kapitalisti.

Predsednik Roosevelt bi bil lahko diktator, samo če bi hotel biti.

To je bilo v tistih črnih dneh, ko je po Hooveru prevzel žalostno zapuščino. Takrat je bil velekapital v prahu pred njim in ga je prosil za božjo voljo pomoči.

Predsednik mu je pomagal, in ko so se kapitalisti zopet varno čutili, jih je navdala stara objestnost. Zdaj jim že ni več pes do kolena.

Z malimi izjemami so bile v zadnjem času porazene vse vladne predloge, čijih cilj je bil v prvi vrsti pomagati revnejšim slojem ameriškega prebivalstva.

Sama sreča, da so bile že pred leti ustanovljene razne vladne agencije kot naprimer CCC, WPA itd., kajti če bi se danes pojavil predsednik s sličnimi predlogi, bi ne opravi ničesar.

In če bi vlada šele zdaj začela odpravljati prohibicijo, bi ne bila nikdar odpravljena.

Roosevelt je mož železne volje ter skozinskož pošten v svojih namelih. Z mirno roko kaže smer in cilj.

Če zaslepljeni ali trdovratneži nočejo slediti njegovemu vodstvu, ni njegova krivda.

Velika večina naroda hoče, da bi zopet kandidiral.

Težko, če bo. Za svoje dobra dela je bil že doslej deležen preveč nevhvaležnosti. Čemu bi žel nevhvaležnost še nadalj na štiri leta.

FAŠIZEM — SOVRAŽNIK ČLOVEŠTVA

Ameriški tajnik za notranje zadeve, Harold Ickes, je bil svoječaso navdušen republikanec. Zdaj je že pet let v Rooseveltovem kabinetu in je v tem času svoje nazore precej izpremenil. Značilno je, da se je v teh petih letih razvil v odločnega nasprotnika fašizma.

Prejšnji teden je govoril v Chicagu o fašistični nevarnosti, ki preti deželi od zunaj in od znotraj.

Pri tej priliki je posebno ožigosal tiste ameriške kroge, ki vodijo, v vsakem lačnem in raztrganem človeku komunista. V vsakem radikalen Stalinovega agenta ter slutijo v vsaki odločno izgovorjeni besedi komunistično nevarnost. Vse to je pa samo krinka, pod katero vrše svoje nečedne fašistične posle.

— Komunistična stremjenja v tej deželi so slabotna in sorazmerno brez vsakega vpliva, — je rekel, — pač je pa največja nevarnost za to deželo diktatura fašističnega značaja. V Ameriki so zelo vplivni krogi, ki v svojem lastnem interesu trajno napadajo demokratske ustanove naše dežele ter s tem ugajajo pot diktatorju, ki bi bil diktator po njihovi volji.

— Ti volkovi v ovčji koži očitajo Rooseveltu diktatorstvo ter na ta način ustvarjajo razpoloženje za reakcijo.

— Noben razsoden Amerikanec bi se ne smel dati zavesti od takih Hitlerjevih taktik.

Ickes ima prav, in je razveseljivo slišati take besede iz ust člana ameriškega kabineta.

Vložitev prošnje za — naturalizacijo —

Človek bi ne verjel, kako velika številka inozemcev, ki imajo svoj "prvi papir" že mnogo let, pa še vedno odlagajo za-prositi za svojo naturalizacijo. Kdor si je priskrbel izjavo namere (prvi papir), je slavnostno izjavil, da namerava postati ameriški državljan. Neglede nato, kako dolgo je inozemec živel v tej deželi, prvi papir mora biti vsaj dve leti star, predno sme zaprositi za "drugi papir." Ob vložitvi prošnje za naturalizacijo se pa zahteva, da je prošilec stanoval v Združenih državah vsaj pet let.

Prvi papir velja le za sedem let. Po sedmih letih postane neveljaven in, ako dotičnik še vedno želi postati ameriški državljan, si mora priskrbiti nov prvi papir, in seveda čakati nadaljnih dve leti, predno sme za-prositi za naturalizacijo. Seveda je nespametno za one, ki imajo potrebna leta bivanja v Združenih državah in katerih prvi papir je že dve leti star, da bi preveč odlagali vložitev prošnje za naturalizacijo. Res je sicer, da dobiti drugi papir ni tako enostavna stvar kot dobiti prvega. Prošilec za naturalizacijo mora imeti dve prič, ki sta voljni pričati o njegovem bivanju v Združenih državah in o njegovem dobrem moralnem značaju. Mora se tudi podvreči izpitu, da se ugotovi, da-li ima zadostno znanje o ameriški vladi in da-li je v splošnem vreden postati ameriški državljan. Ta trud na se obilno izplačuje, kajti podeljuje uspešnemu kandidatu vse pravice in dolžnosti ameriškega državljana. On pridobi pravice ameriškega državljana, da se sme potom svoje volilne pravice vdeleževati upravljanja federalne, državne in lokalne vlade. Nikdo mu ne more zabraniti zaslužka, kjerkoli državljanstvo je pogoj. Pridobi pravico do pokojnine za potrebne starce in raznih drugih dobrot, ki so pridržane ameriškim državljanom.

Kako se vložiti prošnja za naturalizacijo? Deklarant (inozemec s prvim papirjem) si mora najprej priskrbiti tiskovino Form A-224, ki se naziva "predhodna tiskovina za naturalizacijsko prošnjo". To tiskovino more dobiti brezplačno od najbližjega naturalizacijskega urada. Mnogo dobredelnih organizacij in šol tudi imajo to tiskovino na razpolago in rade pomagajo prošilec izpolniti tiskovino.

S tiskovino Form A-224 treba priložiti prvi papir in dve slike po dve inči dolgi in široki. Nekoliko časa potem, ko je prošilec vpsal to tiskovino naturalizacijskemu uradu, ta mu pošlje poziv, naj pride določenega dne na predhodno zaslišanje. On mora priti v spremstvu dveh prič, ki morata biti ameriška državljana in v stanu dokazati svoje državljanstvo. Zaslišanje prošilec in obeh prič se vrši pred naturalizacijskim izpraševalcem (naturalization examiner). Ako ta najde, da je prošilec oseba dobrega moralnega značaja, da zna govoriti angleški in more na zadosten način odgovoriti na vprašanje glede Konstitucije in vlade Združenih držav, napoti kandidata in njegovi priči k sodnemu klerku naturalizacijskega sodišča, kateri izpolni naturalizacijsko prošnjo na podlagi podatkov, navedenih v tiskovini Form A-224.

Prošilec mora podpisati prošnjo in pod prisego potrditi resničnost danih podatkov. Tudi obe priči morata podpisati in prisesti. Postopanje tega dne konča s tem, da prošilec plača končno pristojbino petih dolarjev. Kjerkoli prošilec je zaprosil za naturalizacijo v federalnem sodišču, velja splošno pravilo, da takoj, ko je vložil formalno prošnjo, mora pristopiti pred drugega izpraševalca, nastavljenega od sodišča. (Ljudje ga nazivajo "judge", ki zopet postavlja nekoliko vprašani. Ta drugi izpit nadomešča drugega predpisano izpraševanje s strani sodnika v javni obravnavi in je odločno v korist kandidatu.

Po tem dnevu mora miniti vsaj 90 dni, predno je kandidat pozvan na končno zaslišanje. Prisotnost prič ni potrebna, ako je bila prošnja vložena na federalno sodišče. Drugače morata priči zopet priti. Na javnem zaslišanju sodnik podeli državljanstvo in zapiše novega državljana. Nekoliko dni

potem se mu po pošti pošlje državljanstvo sprječevalo. Sodisce more odbiti prošnjo ali pa "nadaljevati jo," t. j. prošilec bo zopet poklican kasneje. Malo prošnje je naravnost odbitih, povprečno tri izmed vsakih sto.

Gospodar Osolnik je pred 10 leti posodil svojemu svaku Grigoriju. To sitkovo more dobiti brezplačno od najbližjega naturalizacijskega urada. Mnogo dobredelnih organizacij in šol tudi imajo to tiskovino na razpolago in rade pomagajo prošilec izpolniti tiskovino.

S tiskovino Form A-224 treba priložiti prvi papir in dve slike po dve inči dolgi in široki. Nekoliko časa potem, ko je prošilec vpsal to tiskovino naturalizacijskemu uradu, ta mu pošlje poziv, naj pride določenega dne na predhodno zaslišanje. On mora priti v spremstvu dveh prič, ki morata biti ameriška državljana in v stanu dokazati svoje državljanstvo. Zaslišanje prošilec in obeh prič se vrši pred naturalizacijskim izpraševalcem (naturalization examiner). Ako ta najde, da je prošilec oseba dobrega moralnega značaja, da zna govoriti angleški in more na zadosten način odgovoriti na vprašanje glede Konstitucije in vlade Združenih držav, napoti kandidata in njegovi priči k sodnemu klerku naturalizacijskega sodišča, kateri izpolni naturalizacijsko prošnjo na podlagi podatkov, navedenih v tiskovini Form A-224.

Prošilec mora podpisati prošnjo in pod prisego potrditi resničnost danih podatkov. Tudi obe priči morata podpisati in prisesti. Postopanje tega dne konča s tem, da prošilec plača končno pristojbino petih dolarjev. Kjerkoli prošilec je zaprosil za naturalizacijo v federalnem sodišču, velja splošno pravilo, da takoj, ko je vložil formalno prošnjo, mora pristopiti pred drugega izpraševalca, nastavljenega od sodišča. (Ljudje ga nazivajo "judge", ki zopet postavlja nekoliko vprašani. Ta drugi izpit nadomešča drugega predpisano izpraševanje s strani sodnika v javni obravnavi in je odločno v korist kandidatu.

Po tem dnevu mora miniti vsaj 90 dni, predno je kandidat pozvan na končno zaslišanje. Prisotnost prič ni potrebna, ako je bila prošnja vložena na federalno sodišče. Drugače morata priči zopet priti. Na javnem zaslišanju sodnik podeli državljanstvo in zapiše novega državljana. Nekoliko dni

potem se mu po pošti pošlje državljanstvo sprječevalo. Sodisce more odbiti prošnjo ali pa "nadaljevati jo," t. j. prošilec bo zopet poklican kasneje. Malo prošnje je naravnost odbitih, povprečno tri izmed vsakih sto.

Gospodar Osolnik je pred 10 leti posodil svojemu svaku Grigoriju. To sitkovo more dobiti brezplačno od najbližjega naturalizacijskega urada. Mnogo dobredelnih organizacij in šol tudi imajo to tiskovino na razpolago in rade pomagajo prošilec izpolniti tiskovino.

S tiskovino Form A-224 treba priložiti prvi papir in dve slike po dve inči dolgi in široki. Nekoliko časa potem, ko je prošilec vpsal to tiskovino naturalizacijskemu uradu, ta mu pošlje poziv, naj pride določenega dne na predhodno zaslišanje. On mora priti v spremstvu dveh prič, ki morata biti ameriška državljana in v stanu dokazati svoje državljanstvo. Zaslišanje prošilec in obeh prič se vrši pred naturalizacijskim izpraševalcem (naturalization examiner). Ako ta najde, da je prošilec oseba dobrega moralnega značaja, da zna govoriti angleški in more na zadosten način odgovoriti na vprašanje glede Konstitucije in vlade Združenih držav, napoti kandidata in njegovi priči k sodnemu klerku naturalizacijskega sodišča, kateri izpolni naturalizacijsko prošnjo na podlagi podatkov, navedenih v tiskovini Form A-224.

Prošilec mora podpisati prošnjo in pod prisego potrditi resničnost danih podatkov. Tudi obe priči morata podpisati in prisesti. Postopanje tega dne konča s tem, da prošilec plača končno pristojbino petih dolarjev. Kjerkoli prošilec je zaprosil za naturalizacijo v federalnem sodišču, velja splošno pravilo, da takoj, ko je vložil formalno prošnjo, mora pristopiti pred drugega izpraševalca, nastavljenega od sodišča. (Ljudje ga nazivajo "judge", ki zopet postavlja nekoliko vprašani. Ta drugi izpit nadomešča drugega predpisano izpraševanje s strani sodnika v javni obravnavi in je odločno v korist kandidatu.

Po tem dnevu mora miniti vsaj 90 dni, predno je kandidat pozvan na končno zaslišanje. Prisotnost prič ni potrebna, ako je bila prošnja vložena na federalno sodišče. Drugače morata priči zopet priti. Na javnem zaslišanju sodnik podeli državljanstvo in zapiše novega državljana. Nekoliko dni

potem se mu po pošti pošlje državljanstvo sprječevalo. Sodisce more odbiti prošnjo ali pa "nadaljevati jo," t. j. prošilec bo zopet poklican kasneje. Malo prošnje je naravnost odbitih, povprečno tri izmed vsakih sto.

Gospodar Osolnik je pred 10 leti posodil svojemu svaku Grigoriju. To sitkovo more dobiti brezplačno od najbližjega naturalizacijskega urada. Mnogo dobredelnih organizacij in šol tudi imajo to tiskovino na razpolago in rade pomagajo prošilec izpolniti tiskovino.

Iz Slovenije

OCETA SO ZASTRU- PILI IN OBESILI

Orožniški komandir Strajnar na Vačah je znan kot spreten kriminalist. Razvozljaj je že nekatero uganke in spravljal tega ali onega grešnika, kamor spada. V središču pozornosti so zdaj njegova razkritja v Breznici pod Sv. Goro. Pojasnjuje se žalostni grehi v družini Osolnikov, ki so znani v vsem okolišču kot najpremožnejši kmetje. Orožniki so prišli na sled starim grehom ob priliki tatvine zlate ure, ki je bila ukradena kmetu Brodarju v Kanderšah. Brodarjeva zlatura je bila že dalje časa družinska dragocenost, ki so jo shranjevali v kamri v stari skrinji. Precej časa so jo pogrešali in zaman ngibali, kdo bi bil tat. Slednji je padel sum na Stefanu Osolniku. Čeprav ni bil potreben zasužnja, je Stefan nekoč prišel k Brodarjevemu dnu. Ker se mu je ponudila prilika, je izmahnil zlato uro iz skrinje. Ko so ga orožniki prijeli, se je kmalu vdal in trdil, da je vzel uro zato, ker ni dobil zaslužka izplačanega. Ure pa ni hotel vrniti. Pripovedoval je, da jo je prodal nekemu znanecu v Trbovljah za 50 din. Toda orožniki so Trbovljačana zaman iskali s takim imenom, kakor ga je navajal Stefan. Pri ponovnem zaslišanju se je izkazalo, da je Stefan podaril uro neki svoji prijateljici. Kmalu nato sta se Stefan in dekle sprla. Ko so se orožniki zgledali pri dekletu, so nepričakovano prišlo na dan skrivnosti, ki sega celo 10 let nazaj.

Ko so zdaj prišli orožniki z Vač preiskavat zadevo ukradene zlate ure, so se zgledali tudi pri Jogrovih v Breznicih, ki so jim podali važne navedbe o za-genetni smrti gospodarja Osolnika, ki se je moral pred 10 leti nosloviti od življenja.

Gospodar Osolnik je pred 10 leti posodil svojemu svaku Grigoriju. To sitkovo more dobiti brezplačno od najbližjega naturalizacijskega urada. Mnogo dobredelnih organizacij in šol tudi imajo to tiskovino na razpolago in rade pomagajo prošilec izpolniti tiskovino.

S tiskovino Form A-224 treba priložiti prvi papir in dve slike po dve inči dolgi in široki. Nekoliko časa potem, ko je prošilec vpsal to tiskovino naturalizacijskemu uradu, ta mu pošlje poziv, naj pride določenega dne na predhodno zaslišanje. On mora priti v spremstvu dveh prič, ki morata biti ameriška državljana in v stanu dokazati svoje državljanstvo. Zaslišanje prošilec in obeh prič se vrši pred naturalizacijskim izpraševalcem (naturalization examiner). Ako ta najde, da je prošilec oseba dobrega moralnega značaja, da zna govoriti angleški in more na zadosten način odgovoriti na vprašanje glede Konstitucije in vlade Združenih držav, napoti kandidata in njegovi priči k sodnemu klerku naturalizacijskega sodišča, kateri izpolni naturalizacijsko prošnjo na podlagi podatkov, navedenih v tiskovini Form A-224.

Prošilec mora podpisati prošnjo in pod prisego potrditi resničnost danih podatkov. Tudi obe priči morata podpisati in prisesti. Postopanje tega dne konča s tem, da prošilec plača končno pristojbino petih dolarjev. Kjerkoli prošilec je zaprosil za naturalizacijo v federalnem sodišču, velja splošno pravilo, da takoj, ko je vložil formalno prošnjo, mora pristopiti pred drugega izpraševalca, nastavljenega od sodišča. (Ljudje ga nazivajo "judge", ki zopet postavlja nekoliko vprašani. Ta drugi izpit nadomešča drugega predpisano izpraševanje s strani sodnika v javni obravnavi in je odločno v korist kandidatu.

Po tem dnevu mora miniti vsaj 90 dni, predno je kandidat pozvan na končno zaslišanje. Prisotnost prič ni potrebna, ako je bila prošnja vložena na federalno sodišče. Drugače morata priči zopet priti. Na javnem zaslišanju sodnik podeli državljanstvo in zapiše novega državljana. Nekoliko dni

potem se mu po pošti pošlje državljanstvo sprječevalo. Sodisce more odbiti prošnjo ali pa "nadaljevati jo," t. j. prošilec bo zopet poklican kasneje. Malo prošnje je naravnost odbitih, povprečno tri izmed vsakih sto.

Gospodar Osolnik je pred 10 leti posodil svojemu svaku Grigoriju. To sitkovo more dobiti brezplačno od najbližjega naturalizacijskega urada. Mnogo dobredelnih organizacij in šol tudi imajo to tiskovino na razpolago in rade pomagajo prošilec izpolniti tiskovino.

S tiskovino Form A-224 treba priložiti prvi papir in dve slike po dve inči dolgi in široki. Nekoliko časa potem, ko je prošilec vpsal to tiskovino naturalizacijskemu uradu, ta mu pošlje poziv, naj pride določenega dne na predhodno zaslišanje. On mora priti v spremstvu dveh prič, ki morata biti ameriška državljana in v stanu dokazati svoje državljanstvo. Zaslišanje prošilec in obeh prič se vrši pred naturalizacijskim izpraševalcem (naturalization examiner). Ako ta najde, da je prošilec oseba dobrega moralnega značaja, da zna govoriti angleški in more na zadosten način odgovoriti na vprašanje glede Konstitucije in vlade Združenih držav, napoti kandidata in njegovi priči k sodnemu klerku naturalizacijskega sodišča, kateri izpolni naturalizacijsko prošnjo na podlagi podatkov, navedenih v tiskovini Form A-224.

Prošilec mora podpisati prošnjo in pod prisego potrditi resničnost danih podatkov. Tudi obe priči morata podpisati in prisesti. Postopanje tega dne konča s tem, da prošilec plača končno pristojbino petih dolarjev. Kjerkoli prošilec je zaprosil za naturalizacijo v federalnem sodišču, velja splošno pravilo, da takoj, ko je vložil formalno prošnjo, mora pristopiti pred drugega izpraševalca, nastavljenega od sodišča. (Ljudje ga nazivajo "judge", ki zopet postavlja nekoliko vprašani. Ta drugi izpit nadomešča drugega predpisano izpraševanje s strani sodnika v javni obravnavi in je odločno v korist kandidatu.

Po tem dnevu mora miniti vsaj 90 dni, predno je kandidat pozvan na končno zaslišanje. Prisotnost prič ni potrebna, ako je bila prošnja vložena na federalno sodišče. Drugače morata priči zopet priti. Na javnem zaslišanju sodnik podeli državljanstvo in zapiše novega državljana. Nekoliko dni

potem se mu po pošti pošlje državljanstvo sprječevalo. Sodisce more odbiti prošnjo ali pa "nadaljevati jo," t. j. prošilec bo zopet poklican kasneje. Malo prošnje je naravnost odbitih, povprečno tri izmed vsakih sto.

Gospodar Osolnik je pred 10 leti posodil svojemu svaku Grigoriju. To sitkovo more dobiti brezplačno od najbližjega naturalizacijskega urada. Mnogo dobredelnih organizacij in šol tudi imajo to tiskovino na razpolago in rade pomagajo prošilec izpolniti tiskovino.

S tiskovino Form A-224 treba priložiti prvi papir in dve slike po dve inči dolgi in široki. Nekoliko časa potem, ko je prošilec vpsal to tiskovino naturalizacijskemu uradu, ta mu pošlje poziv, naj pride določenega dne na predhodno zaslišanje. On mora priti v spremstvu dveh prič, ki morata biti ameriška državljana in v stanu dokazati svoje državljanstvo. Zaslišanje prošilec in obeh prič se vrši pred naturalizacijskim izpraševalcem (naturalization examiner). Ako ta najde, da je prošilec oseba dobrega moralnega značaja, da zna govoriti angleški in more na zadosten način odgovoriti na vprašanje glede Konstitucije in vlade Združenih držav, napoti kandidata in njegovi priči k sodnemu klerku naturalizacijskega sodišča, kateri izpolni naturalizacijsko prošnjo na podlagi podatkov, navedenih v tiskovini Form A-224.

Prošilec mora podpisati prošnjo in pod prisego potrditi resničnost danih podatkov. Tudi obe priči morata podpisati in prisesti. Postopanje tega dne konča s tem, da prošilec plača končno pristojbino petih dolarjev. Kjerkoli prošilec je zaprosil za naturalizacijo v federalnem sodišču, velja splošno pravilo, da takoj, ko je vložil formalno prošnjo, mora pristopiti pred drugega izpraševalca, nastavljenega od sodišča. (Ljudje ga nazivajo "judge", ki zopet postavlja nekoliko vprašani. Ta drugi izpit nadomešča drugega predpisano izpraševanje s strani sodnika v javni obravnavi in je odločno v korist kandidatu.

Po tem dnevu mora miniti vsaj 90 dni, predno je kandidat pozvan na končno zaslišanje. Prisotnost prič ni potrebna, ako je bila prošnja vložena na federalno sodišče. Drugače morata priči zopet priti. Na javnem zaslišanju sodnik podeli državljanstvo in zapiše novega državljana. Nekoliko dni

potem se mu po pošti pošlje državljanstvo sprječevalo. Sodisce more odbiti prošnjo ali pa "nadaljevati jo," t. j. prošilec bo zopet poklican kasneje. Malo prošnje je naravnost odbitih, povprečno tri izmed vsakih sto.

lu z Vrha pri Kanderšah 35,000 din. Gril je bil zadolžen, pa se je upal s posojilom spraviti iz težav. Toda prišlo so naden nove nesreče in posojila ni mogel vrniti. Zlezel je popolnoma na kant in tako je tudi njegov svak Osolnik izgubil 35 tisočakov. Varčnega moža je to tako potrla, da je domnevil večkrat ves obupan potežil: "Kar obesil se bom." Res kmalu nato so našli Osolnika obešenega na kozolec. Kakor zdaj pripovedujejo, je takrat sodni zdravnik našel v želodcu obešenega značek nekega strupa. Toda čez čas je ves dogodek prešel v pozabo. Toda nič ni tako skrito, da ni bil nekoč postalo očito.

Vdova Marija Osolnikova je nekaj let po moževi smrti navzala prijateljsko razmerje z Jogrovim sinom Francetom. Kazalo se je celo, da se bosta poročila. V takšni in timosti je vdova zaupala Francetu, da njen mož ni umrl po lastni volji, temveč da ga je ona s svojimi sinovi spravila s sveta. Dala mu je čaja s strihninom. Ko je mož ponjil čudno pijačo, se je takoj zgrzil in obupan zajekal: "Žena, kaj si storila? To ni nikak čaj, strupa si mi dala!" Kmalu nato je Osolnik podlegel. Ponoči so odnesli lastnega očeta na kozolec in mu cvili vrv okoli vratu in so ga chesili. Zdaj je vse to France Joger izpovedal orožnikom, trde da mu je tako pripovedoval vdova Marija. Prav tako izpoveduje tudi Jakob Joger, ki je bil prijatelj z Osolnikovimi fanti. Tako so torej orožniki z Vač prijeli vdovo Marijo in sina Stefanu in pripeljali jih zadišču v Ljubljano. Državno tožilstvo v Ljubljani je odredilo, naj bosta oba prepeljana v Ljubljano. Ob tem so aretirali še drugega Osolnikovega sina, ki je bil že zdama in so ga poiskali v službi. Preiskava se nadaljuje.

MR. TRČEK ZBOLEL

Naš urednik Mr. Terček je nekoliko zbolel in bo na zdravniškovo zahtevo moral saj en teden ostati v postelji.

Zelimo mu, da kaj kmalu okreva in se zopet vrne na svoj uredniški stol.

Uredništvo in upravnništvo.

Ob dveh je prišel zdravnik in ob štirih popoldne se je vse srečno razšlo. Ko se je zdravnik umival, ga vprašam, če se za pet minut iz hiše.

— Oh, — je ugovarjal, — saj ni treba take malenkosti obešati na veliki zvon. Prej se bo razvedelo kot si misliš.

Zatrdil sem mu, da ni to moj namen in mu s težavo po pravi ci povedal, da hrepenim po požirku pijače ko duša v vseh po svetem raj. Dober možak je bil in najbrž ga je sam rod pil, ker mi je milostno dovolil: — Seveda, taka stvar užaja človeka. Toda glej, da boš v petih minutah nazaj.

Pograbil sem pint in oddirjam v sedem blokov oddaljen salon, kjer je gospodaril star, debel Nemec. Pri njem smo se shajali v fantovskih letih, če je bil le groš v žepu. Stopim k bari, saloner me pogleda, njegov obraz se razleze v nekaj pomilovalen nasmeih, in pravi: — Hello papa!

Meni je bilo, prijatelji, kot da bi me zadela strela iz jasne ga. Beseda "papa" je padla tako iznenada, da nisem vedel, če bi se od blaženosti nasmehnili ali če bi od jeze lopnil dedca po tolstem obrazu.

Beseda "papa" je bilo največje presenečenje v mojem življenju.

Peter :: Zgaga

NAJVEČJE PRESENEČE-NJE

V prijateljski družbi pridejo na dnevi red vsakovrstni problemi, enkrat pijača, enkrat ženske, včasih strahovi, politika, delo, nezaposlenost in sam ne vem, kaj še vse. Nekoč je nanesel pogovor na presenečanje, in vsak je imel povedati zanimive zgodbe iz svojega življenja: — kako se mu je nasmehnila sreča, ko je mislil, da je vsega konec; kako je iznenada srečal človeka, o katerem je trdno domneval, da je že davno mrtev; kako je zadela njegova srečka glavni dobiček itd. Znano je, da se v takih pogovorih precej pretirava in da marsikdo zine kakšno neverjetno, pa je v dno srea o njeni resničnosti prepričan.

Največje presenečenje, ki sem ga doživel, — je povzel mož srednjih let, je bilo na dan rojstva mojega prvega otroka. Ne smete me napačno razumeti. Presenečen nisem bil zato, ker sva z ženo upala, da bo punčka, pa je bil fant in tudi zato ne, ker je šlo vse po sreči, dasi je bil že zdravnik obupal in mi namignil, da bo najbrž nekaj narobe.

Kot veste, sem se zelo mlad poročil. Fantovsko življenje je bilo strašno lepo. Kdo se je brigal za jutrišnji dan, samo da je bilo danes veselja in pijače dovolj ter jedi za potrebo.

Se prve mesece zokonskega življenja se nisem mogel zvesti v vlogo zakonskega moža. Če je bila le priložnost, sem smuknil v prijateljsko družbo in sem potem ženi vedno natvezil kakšen tako dober izgovor, da je verjela.

Ko se ji je pa začela bližati luda ura, sem ostajal doma in ji ustrezal kakor sem vedel in znal.

Jasnega avgustovega jutra je bilo treba poklicati zdravnika. Prišel je, pregledal bolnico in ugotovil, da ne bo nič kaj kasneje do dveh. Jaz se nisem ganil od njene postelje, dasi se me je lotila okrog polodne strahna žeja in bi dal ves svet za požirek hladnega piva. Toda dolžnost je bila dolžnost. Trpel sem žejo poleg nje, ki je tpepla hude bolečine.

Ob dveh je prišel zdravnik in ob štirih popoldne se je vse srečno razšlo. Ko se je zdravnik umival, ga vprašam, če se za pet minut iz hiše.

— Oh, — je ugovarjal, — saj ni treba take malenkosti obešati na veliki zvon. Prej se bo razvedelo kot si misliš.

Zatrdil sem mu, da ni to moj namen in mu s težavo po pravi ci povedal, da hrepenim po požirku pijače ko duša v vseh po svetem raj. Dober možak je bil in najbrž ga je sam rod pil, ker mi je milostno dovolil: — Seveda, taka stvar užaja človeka. Toda glej, da boš v petih minutah nazaj.

Pograbil sem pint in oddirjam v sedem blokov oddaljen salon, kjer je gospodaril star, debel Nemec. Pri njem smo se shajali v fantovskih letih, če je bil le groš v žepu. Stopim k bari, saloner me pogleda, njegov obraz se razleze v nekaj pomilovalen nasmeih, in pravi: — Hello papa!

Meni je bilo, prijatelji, kot da bi me zadela st

Kratka Dnevna Zgodba

MATTI:

MATI TEH DNI

Vlažna in mrzla je stena. Deske so prežete s črnino. Okno komaj prepušča kak sončni žarek in za njim stoji noč, ko da bi bile vse zvezde popadale z neba.

Tenka slamnjaka leži na podlazi. A otroška posteljica je tu; v vsej tej bedi je videti kot črtar z lilijami. Kupljena je pri starinarju; bela je, rešetka je modra, oblak tkanine visi čez nje, dasi je že zaprašena in obrabljena. Dve glavici kukata iz nje.

"Mama — kruna!" prosi fantiček in mlajši, ves skolačkan med cunjami, ko zajček v mrvi, zajčelja: "Klu-ha." in sklene ročici. Vohljajoč se dvigneta oba mala noska. Mati zmigra, da se kaj najde. Kak kumpirček, ki ga je moči glodati ali skorjico kruha ali ostank kave. Potem spet sede med zvrhane dele bluz. Ker se ne more ubraniti migetajočih fantičev, ki se prekopicavata po blagu, ju ima zavrta za rešetko.

Šivanka šviga. Slabo plačano delo. A ni da bi človek pomislil, koliko jih čaka, da bi ji ga izpulili iz rok. Če grizutraj zarana s sveženjem na hrbtu, z drugim pod pazduho, kakor da se spi in se ji sanja, po poti, da odda storjene bluze, jo spremljajo zavistni pogledi. Da bi bilo že konec zime! Kar v krvi čuti, občuti hrepenenje in kopnenje, skoraj ko oznanjenje, da bo poslej boljše. Že to, da je treba manj luči, je dobrota: otroka se pa mora pred hišnimi vrati prekopicavati in divjati. Mogoče je, da se bo tudi mož vrnil, ki ji je bil ušel. Nekoč je že tako kar stal pred njo. V žepih je imel denar. Odkod? Nemara Bog tega ne sme vedeti. Njen se stradan obraz je spet zvečel in dečkoma je lepo počesala svilnate lase. Tako ju je bila leno oblekla, da so se vsi iz tiste ulice ozirali za njima. A kakšna je zdaj ona sama? Ali se k taki moči vrne?

Če začne tihotati, se ji strne vse v kopo, ki pritiska na dušo ko megla. Kričeče se zabada vanjo iz teme; ples in kino, pivo in sluznice... o, da bi se megla le enkrat do s tega nati. In namesto, stran nad čelom — lepo razvrščeni kodri. Bližino, roko, usta kakega človeka poleg sebe...

"Mama — zobe, tako ze-he."

Fantek se začne jokati. Plavnila je pokonec vsa divja od jeze. Kopicla bluz se prevrne, njene noge v copatah stopijo čez nje. Prostrata ni več, že stoji pri postelji z zastorčki.

"Boš tiho! Ti!"

Stlenjene pesti se razklenjejo in povesejo. Otapa skatlo iz lepenke; ali je še kaj premoga v njej? Glava ji je ko iz svinca in že spet je pretekla noč. Sklebeč pritisk ji veže seneci skupaj. A zdaj skrbno polaga trske, narejene iz zabojčevega pokrova, na papir — dosti papirja, saj to nič ne stane.

Lač. Toplota. Vsi zli duho, vi pobegnejo. Nekaj mulega jo pobača po licih, ob sklonjenem hrbtu čutila blažen občutek. Le nečno stisniti se v topli kotiček. Spočiti se — le za hip, ki je skoraj ko sreče.

Tišina, samo prasketanje planenčev liki tiho govoreči glas, v osbava.

Glava ji omahne na ramo. Obraz se nagne. Utrujene veke se zaburjo. Ali bedi? Vse se leskeče od srebra in zlata. Ozka izbica je ko predoba nebes...

"Jezus Marija!" Saj se ji ne sanja o veliki, veliki svetlobi, saj je sama sredi te svetlobe — preblizu je peči — njen predpasnik, njeno krilo, njena ruta — vse gori. Proč, proč vse to, brez stran! Trga po sebi in trga...

Kam naj bi? Če je le prestopa.

Razne vesti.

75 TISOČ BESED V 10 MESECIH.

Ruska poiarina odprava Papanina in tovarišev je končala svoje delo in njeni člani so se vrnilis slavo in uspehi ovencani v Moskvo, kjer so začeli arjevati ves material. Razume se, da tega gradiva ni mogoče pregledati v nekaj tednih. Potrebno bo za to dovolj časa, celo leto dni. Šele potem bodo objavljeni rezultati, ki gotovo niso majhni.

Posebno zanima ljudi delo ruske polarne postaje, ki je omogočala Papaninovec, da so imeli stalno zvezo s svetom. Krenklova postaja je imela antensko moč 20 wattov. V desetih mesecih je oddala nad 1550 radiogramov ter več nego tisoč vremenskih poročil, skupaj okoli 75.000 besed.

Ko je odprava odrinila proti Severnemu tečaju, je bilo najvažnejše vprašanje dobava energije za radijsko postajo. To vprašanje je bilo kmalu rešeno, kajti tam, kjer se je odprava spustila na zemljo in se utaborila na nji, je pihal močan veter. Akumulatorji so bili na ta način vedno polni.

S pomočjo zračnega vijaka

je bil v obratu majhen dinamo, ki je nepretrgoma napajal akumulatorje. Preden je ekspedicijska odprava na pot, je Papanin računl, da bo imel dovolj sile komaj za eno vremensko poročilo na dan. Radiotelegrafist Krenkel pa je postavil ta račun na glavo. V praksi se je namreč pokazalo, da je dovolj energije za štiri poročila.

Dolgo časa je bila radijska postaja Papaninovec tudi v stalni zvezi s tovariši na Rudolfovem otoku, in sicer na valu 56 m. Krenkel pa je bil tudi stalno v zvezi z norveško radijsko postajo na otoku Jan Mayenu. Kadar je Krenkel oddajal poročila, so imeli radijski amaterji priložnost poslušati njegova poročila in tudi razgovore med polarnimi raziskovalci in ruskimi radijskimi postajami.

GOREČE LETALO TREŠČILO V PREPAD.

V zapuščenem delu Pirenejev pri Canigou je treščilo na tla in zgorelo francosko letalo, ki je prihajalo iz Orana s pošto iz Južne Amerike. Na krovu je bilo pet potnikov in trije člani posadke, ki jih je smatrali vse za mrtve. Po padcu je goreče letalo padlo v globoko prepad.

Letalo bi bilo moralo prispeti v Toulouse že zgodaj popoldne, pa ga ni bilo niti do poldneve večera. Šele tedaj so zvedeli, da je mogočni aparat zadel v neko skalo, se vnel in treščil v prepad.

Nekateri samotni gorjanci so katastrofo opazovali od daleč, zavoljo težavnega ozemlja in viharja, ki je tedaj nastal, pa niso mogli takoj na pomoč. Rešilna ekspedicijska je pozneje našla samo nekatere sežgane kose aparata in enega izmed potnikov mrtvega. Kaj je z ostalimi sedmimi, dolej ni znano, malo na je verjetno, da bi bili ostali živi.

Georges Ohnet: Zadnja Ljubezen

81

— Dal sem vam častno besedo.

— Da, to je res. In zato sem lahko mirna.

Prestrašeno se je ozrla na samokres. On je uganil njeno misel in dejal trpko: — Odneseš ga, če vas more to pomiriti.

Mina je pa odkimala z glavo.

— Ne, ne, to je odveč, saj ste mi prisegli.

In stopila je k njemu. Armand je sedel utrujen in izžupan. Pogledala mu je v oči, ga prišla za glavo in poljubila njegove lase, potem je pa krčevito zajela. Armand se je ustrašil in hotel je vstati, pa ga je zadržala.

— Ostanite! Ne razburjajte se! Samo živite so mi za hip odpovedali. Takoj mi bo odleglo. Oprostite. Sami dovolj trpite, prihraniti bi vam bila morala pogled na moje muke. Pustim vas čamega, poskusite zaspati, da se pomirite, jutri pa na svidenje.

Stopila je k vratom in odšla. Vrnila se je v svojo sobo, kjer je jela razmišljati. Vse, kar je mogla storiti, da bi našla izhod iz svojega obupnega položaja, je bila že storila. Iz svoje zadnje borbe je bila izšla strta in brez nade. Nesreča se ni dala več popraviti. Bila je pripravljena nositi sama vso njeno težo, samo da bi bil Armand srečen.

Vračala se je v duhu znova po oni trdi poti, ki jo je bila prehodila od onega dne, ko je zvedela, da jo Armand vara. Prvotno mu ni hotela odstopiti nobene pravice, končno je pa prišla do tega, da mu je ponujala svobodo pod edinim pogojem, da ne bo več trpel. Pa tudi ta največja žrtev je bila zaman. Mina ni imela več niti toliko moči, da bi se smela žrtvovati za tistega, ki ga je oboževala. Armand ni hotel sprejeti njene žrtve. Ganila ga je do solz, bil ji je iz dna srca hvalezen, toda njen predlog je odklonil.

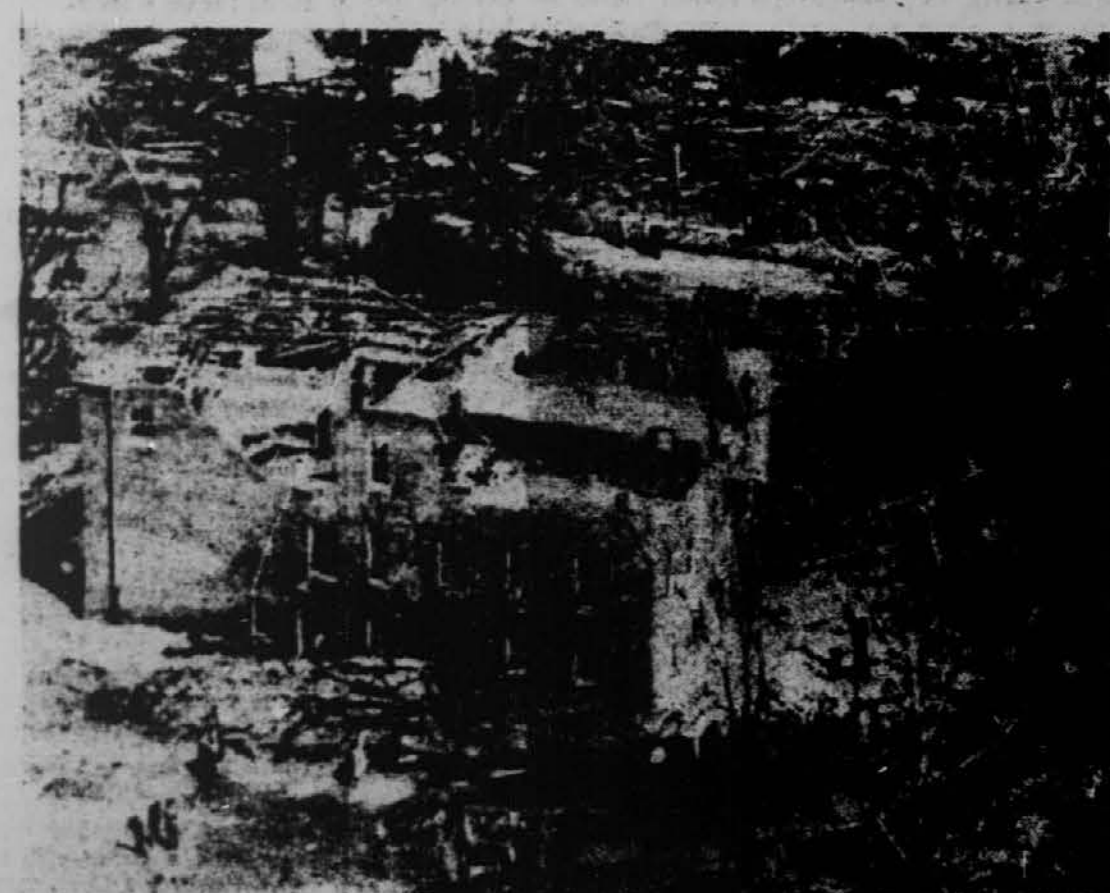
Ali je pa mogel preprečiti to njeno žrtev? Proti volji enega je vstajala volja drugega. Če je Armand odklonil svobodo in če ni hotel umreti, kdo je mogel zabraniti Mini, da bi s tem umrla in mu vrnila svobodo. Da, umreti! Tako deleč je bila že prišla. In njene misli so snovale naprej:

— Ker hrepeni po Lucini ljubezni, ona ga pa ne more ljubiti, dokler ni prost, ji ne preostaja drugo, nego umreti. Edina in zadnja njena slabost je bila v trenutku osamljenosti leta, da ne bo nikoli več videla tistega, ki ji je bila njegova ljubezen vse na svetu. Toda čemu bi še živela, ko jo on ne ljubi več? Uboga Mina, nežna srce ni moglo storiti nič drugega, nego oditi za vedno, ker je bila v napotje sreči drugega bitja, o čigar sreči, je želela, da bi bil srečen vsaj s tisto, ki ji ga je ugrabila. Bila je pripravljena omogočiti mu to srečo tudi za ceno žrtve svoje ljubeznivosti, svojega ponosa in vseh človeških bolesi. Kaj za to, če nje ne bo več? Nasprotno, to mu prinese svobodo, v tishini in miru groba si bo sladko odpočila od vseh tegob življenja. Njeno junaštvo naj bi zabrisalo sledove njene slabosti. Armand se je bil odločil za samomor pod vplivom slabosti in izumačenosti, on je hotel umreti, ker se ni mogel več boriti, ona bi pa umrla, da bi rešila drugega življenja.

Sklep je bil že storjen v njeni duši, toda pri misli na Lucio in Armanda jo je obšla divja jeza, da odide ona v večnost, onadvo pa ostane skupaj na tem svetu. O, kako težko je bilo sprijazniti se z mislijo, da bosta Armand in Lucie združena v svoji sreči. In vendar je sklenila umakniti se samo v ta namen. Pokleknila je in jela prositi naravo, nebo in boga, naj store čudež, naj ji vrnejo lepoto in mladost, da bi jo moč zopet ljubiti. Strašna je bila namreč misel, da bosta Armand in Lucie srečna v svoji ljubezni, ona bo pa ležala v zemlji, pozabljena, mrtva. Prosila je boga, naj iztrga iz Armandovega srca grešno ljubezen. Krčevito se je oklepala življenja. Bilo jo je strah mraza, praznole, onostranstva.

(Dalje prihodnjic.)

POSLEDICA TORNADA NA SREDNJEM ZAPADU

Slika nam predstavlja hišo, kateri je odnesel streho tornado, ki je dirjal po državi srednje ga zapada.

Karl MAY

Kdo bi ne hotel biti z Mayem v "Padišahovi senici" pri "Oboževalcih ognja", "Ob Vadarju"; kdo bi ne hotel čitati o plemenitem konju "Rihju in njegovi poslednji poti"? — Kdo bi ne hotel spoznati "Winnetova", idealnega Indijanca, ki mu je postavil May s svojim romanom najlepši spomenik?

IZ BAGDADA V ŠTAMBUL

4 knjige, s slikami, 627 strani

VSEBINA: Smrt Mohamed Emina. — Karavana smrti. — Na begu z Goropa. — Družba En Nast.

Cena \$1.50

KRIŽEM PO JUTROVEM

4 knjige, 598 strani, s slikami

VSEBINA: Jezero smrti. — Moj roman ob Nilu. — Kako sem v Mekko romal. — Pri Šamarih. — Med Jezidi.

Cena \$1.50

PO DIVJEM KURDISTANU

4 knjige, 594 strani, s slikami

VSEBINA: Amadija. — Beg iz ječe. — Krona sveta. — Med dvema ognjema.

Cena \$1.50

PO DEŽELI SKIPETARJEV

4 knjige, s slikami, 577 strani

VSEBINA: Brata Aladžija. — Koča v soteski. — Miridit. — Ob Vadarju.

Cena \$1.50

V GORAH BALKANA

4 knjige, s slikami, 576 strani

Kovač Šimen. — Zaroka z zaprekami. — V golobnjaku. — Mohamedanski svetnik

Cena \$1.50

SATAN IN ISKARIOT

12 knjig, s slikami, 1704 strani

VSEBINA: Izseljenci. — Yuma Šetar. — Na sledu. — Nevarnosti nasproti. — Almaden — V treh delih sveta. — Izdajalec. — Na lovu. — Spet na divjem zapadu. — Rešeni milijoni. — Dediči.

Cena \$3.50

WINNETOV

12 knjig, s slikami, 1753 strani

VSEBINA: Prvikrat na divjem zapadu. — Za življenje. — Nšo-či, lepa Indijanka. — Preklesstvo zlata. — Za detektiva. — Med Komanči in Apači. — Na nevarnih potih. — Winnetovov roman. — Sans Ear. — Pri Komančih. — Winnetova smrt. — Winnetova oporoka.

Cena \$3.50

ŽUTI

4 knjige, s slikami, 597 strani

Boj z medvedom. — Jama draguljev. — Končno. — Rih in njegova poslednja pot.

Cena \$1.50

Naročite jih lahko pri

Slovenic Publishing Company

216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.

ŠKRJANČEK

ROMAN IZ ŽIVLJENJA ZA "GLAS NARODA" PRIREDIL: I. M.

Sodna obravnava —zoper Jezusa—

Bilo je istega večera po večerji. Gunnar je odšel v svojo sobo, ker je imel še nekaj dela. Sedi pri svoji pisalni mizi in kadi cigareto. Pri tem pa opravi več nujnega dela. V njegovem stranskem delu gradu je zelo mirno, ker je v pritišču stanoval samo on in Soltan. Zato se Gunnarju zdi zelo endno, da so se glavna vrata tiho odprla in zopet zaprla. Z veliko napetostjo čaka. Ali je šel Soltan ven? Da je že prišel v svojo sobo, je dobro vedel.

Naenkrat pa, ko se posluša, nekdo potrka na njegova vrata. Oglasi se in misli, da mu hoče Soltan kaj povedati. Toda zganje se, ko se vrata odpro in se na pragu prikaže Inga. Vrata naglo in tiho zapre za seboj in stoji brez sape in razburjena pred Gunnarjem.

Gunnar naglo vstane. "Milostljiva gospa, kaj mi je dodelilo čast vašega obiska? Inga je nenavadno lepa, prav skrbno se je oblekla in nališpala in vsled razburjenosti so ji lica zelo rdeča; tudi oči ji žare bolj živo kot navadno.

Inga počasi stopi v sobo. Z nasmehom in nekoliko v zadregi stopi k Lundströmu. "Čudite se, da me tukaj vidite."

"Seveda, milostljiva gospa. Upam pa, da mi nimate ničesar neprijetnega sporočiti."

"Ne, ne — toda rada bi se enkrat z vami razgovorila. Žal, da imava tako redko kako priliko, da bi se bližje kaj pogovorila. In — vi mi zelo ugajate, veliko spoštovanje imam do vas in prav dobro vem, zakaj vas je stric Manfred postavil za vrhovnega vodjo svojega podjetja. Kar je položeno v vaše roke, je dobro preskrbljeno."

Gunnar se ji uljudno, pa hladno prikloni. "Čast je za mene, da od vas to slišim."

"Ali smem sesti?" ga vpraša.

Gunnar ji naglo ponudi stol. "Oprostite mi, da vam stola nisem takoj ponudil, toda preveč me je vaš obisk presenetil."

Inga sede in z roko namigne, naj sede tudi Gunnar. "Moj sklep, da vas obiščem, je bil zelo nagel. Ko sem nočoj s svojimi otrokoma molila večerno molitev, mi je Dieter nenadoma rekel: Mama, zakaj stric Gunnar ni naš oče? — Otroci so včasih tako polni šale, kaj ne?"

Gunnar ima občutek, kot bi se moral odločno postaviti v bran. Toda samo reče:

"Da, neverjetno je, kaj vse otroci povedo."

Inga ga pogleda s poželjivimi očmi. Toda niti najmanj ne slut, da je natančno vedel, da je prepuščala popolnoma drugim ljudem, da so z otrokoma opravili večerno molitev. Vedel je, da ima to nalogo Herma Hell.

"V tem slučaju so mi Dieterjeve besede popolnoma razumljive. Otroka vas imata tako rada — Gunnar — vesta, da je njuna usoda v vaših rokah in da bosta dobro preskrbljena. In — popolnoma odkrito hočem govoriti — tudi jaz tako čutim. In svojega vdovskega stanu sem se naveličala, to hoste razumeli, da sem še popolnoma mlada, kot pa bi se odrekla zakonski sreči. Vem, da ste preponosni, da bi se mi približali. Zato se jaz ponižam in vam hočem sama povedati: Ako bi mene vprašali — ne bi dobili "ne" za odgovor. Vem, kako rad vas je imel stric Manfred, vem, da bi rad privolil, ako bi vam z zvezo z vami takorekoč pripomogli k dščini. Kako zelo vas cenim in vam zaupam, vam more dokazati moje obnašanje do vas. Nobenemu drugemu človeku ne bi prišla tako blizu naproti. Vam pa morem vse to povedati. In zaradi tega sem nočoj prišla sem. Vse druge prepuščam vam — ničesar nimam več povedati."

Gunnar je presenečen. Misliti si more, kako težak je bil ta korak za tako ponosno gospo. Smatra tudi za njeno čast, da jo je v resnici gnala želja, da mu na ta način pripomore do dela dedščine njegovega očeta. Prav gotovo je vedela, da je sin Manfreda Hallerstedta, najbrže je bila tudi vdeležena pri poveljih oporoke in je hotela zdaj tako popraviti pri čemur je sama pomagala, da je bil prikrajšan. Bil je mož, kateremu je bilo neizmerno mučno kako žensko zavrniti. Nikakor pa pri njem ni bilo vprašanje, da bi snubil Ingo, kajti njegovo sree je že bilo Hermino in to ravno sedaj posebno dobro čuti. Inge ne more pustiti, da bi odšla ne da bi ji pojasnil, da na zvezo med njima ni mogoče misliti. Nekaj časa pomišlja, nato pa pravi:

"Milostljiva gospa, podelili ste mi veliko čast, da ste mi podarili svoje zaupanje. Toda — niti za trenutek vas ne morem pustiti v domnevanju, da je med nama kaka zveza mogoča. Težko mi je vam to povedati, toda imam zelo tehtne povere, da smatram vsako zvezo med nama za nemogočo."

Inga zelo prebledi, njen ponos trpi pod to zavrnitvijo. "Kakšni so ti poveri?" ga vpraša.

Gunnar jo resno pogleda.

"Odkriti vam moram tajnost, milostljiva gospa — Manfred Hallerstedt — je bil moj oče."

Inga se lahno zganje in v presenečenju se izda.

"To veste? Mislim — veste popolnoma gotovo."

Gunnar se dela, kot da ni opazil, da se mu je izdala in pravi mirno:

"Da, vem gotovo. In četudi moj oče v svojem življenju ni prišel do tega, da bi me priznal, pri vsem tem vem, da je to hotel storiti. Na vsak način pa, če sem zakonski ali pa nezakonski njegov sin, sem vaš bratranec. Zakoni med sorodniki pa so redkokdaj srečni in jaz takega zakona ne bi nikdar sklenil."

"Moj Bog, saj se vendar poroči toliko bratrancev in sestričen."

"Mogoče. Toda jaz tega ne bi nikdar storil. In, poleg tega, milostljiva gospa, moje sree ni več prosto."

Inga se zganje in obrz se ji zatagne. Ponosno se vzravna.

"O, tako — potem seveda — potem — prosim — mislite, da tega razgovora ni bilo med nama —"

Inga gre naglo k vratom, Gunnar pa ji zastavi pot.

"Prosim, počakajte še za trenutek, bom šele pogledal, ako morete oditi, ne da bi vas kdo videl. Mogoče je Soltan ravno na poti. In — moja beseda na to: kar sva tukaj govorila, ostane med nama. Pozabljeno bo, kakor hitro zapustite sobo."

(Dalje prihodnjič.)

Sodna obravnava, pri kateri je bil Jezus na smrt obsodjen, je že od nekdaj zanimala ne le bogoslovce, ampak tudi pravnike. V tem oziru je bilo napisanih že več jurisdikcijskih del ki so obravnavale sodbo, ki je bila izrečena nad Jezusom. Tudi sloveči zgodovinar Momsen, ki se peča z rimskim kazenskim pravom, omenja obravnavo zoper Kristusa. Juriste pa zanima zlasti vprašanje, ali se je zoper Jezusa vršilo redno kazensko postopanje z vsemi predpisanimi formami, kakor jih tudi zanima s tega vidika, da bi iz tega kazenskega postopka spoznali nove podatke o rimskem provinčialnem kazenskem pravu.

Obravnava zoper Jezusa se začne s tem, da ga primejo. Kakor pričajo evangeliji, so ga aretirali na odredbo velikih duhovnikov in starešin, torej tistih oseb, iz katerih so bila sestavljena judovska sodišča. V Jeruzalema sta bili dve sodišči, takozv. mala sine drij, ki sta štela po 23 sodnikov, poleg teh dveh pa veliki sinedrij, visoki svet, ki je bil sestavljen iz 71 sodnikov. Za prestopke, za katere je bila določena smrtna kazen, torej tudi za namišljeni Jezusov prestopok, sta poleg velikega sinedrija bila pristojna tudi mala dva sinedrija. Ni pa mogoče natančno dognati, katero izmed teh sodišč je izdalo povelje, naj Jezusa primejo. Kakor poroča Evangelist Janez, so pri aretaciji sodelovali tudi rimski vojniki. Judeja je ob Kristusovem času spadala pod rimsko nadoblast, ali je bila le del rimske province Sirije ali pa je bila samostojna provinca. Na čelu ji je stal rimski cesarski namestnik. Ta je bil v kazenskih zadevah najvišji sodnik, ki je imel "pravo meča", torej pravico izreči smrtno kazen. Nad domačim prebivalstvom, ki niso bili rimski državljani, so imele kazensko sodstvo judovske oblasti, toda le v omejenem obsegu. Pač pa so judovska sodišča smela samostojno izdati zaporna povelja. Sodelovanje rimskih vojakov pri aretaciji ter soglasje rimskega namestnika bi po tem takem ne bilo potrebno.

Jezus so takoj po aretaciji odpeljali pred preiskovalno sodišče, kakor je bilo pravilo. Preiskovalni zapor pa je v judovskem kazenskem procesu le izjema. Kakor poroča Janez, so Jezusa najprej peljali k Anu, ki je bil tast velikega duhovnika Kajfa. Evangelist Matej, Marko in Luka pa ne obravnavajo pred Anom ne omenjajo. Iz tega pa seveda ne sledi, da bi bil Janez poročal kaj nezgodovinskega, čeprav je prava razlaga težka. Nekak predpiskava to nikako ni bila, ker kaj takega judovsko pravo ni poznalo. Kakor mislijo nekateri pravni zgodovinarji, je bil Ana najbrže predsednik katerega izmed onih dveh malih sinedrijev, vsled česar se je poslužil pravice, katere mu je šla, da je to težko pravno zadevo odstopil visokemu svetu, čigar predsednik je bil njegov zet Kajfa. Tako si tudi lažje razlagamo, zakaj Matej, Marko in Luka nič ne omenjajo obravnave pred Anom, ker je bila za vse postopanje skoro brez pomena. Če je bil Jezus najprej prepeljan pred mali sinedrij pod Anovim predsedstvom, se je to najbrže zgodilo zaradi tega, ker je skoro gotovo Ana ukazal Jezusa prijeti.

Obravnava pod visokim svetom pod Kajfovimi predsedstvom se je začela z zasliševanjem prič. Judovsko pravo pa ne pozna pravice sodnikov, da bi smeli po svoje presojeti vrednost izpovedi prič. Za obsodilo je bilo že dovolj, če sta najmanj dve priči soglasno izpovedali. Izpovedi prič zoper Jezusa pa se niso skladale, zaradi česar te izpovedi niso bile dovoljne, da bi bili smeli Jezusa obsoditi. Zato je veliki duhovnik sam vprašal Jezusa: "Ali si ti Kristus, sin božji?" Jezus je odgovoril: "Sem!" Tedaj je veliki duhovnik raztrgal svoja oblačila ter rekel: "Čemu potrebujemo še prič, saj ste slišali, da je Boga klet." Sodišče pa Jezusove izjave ni vzelo za priznanje, ker po judovskem pravu ni bilo dovolj dokaza, ako je kdo kaj sam priznal. Pač pa je judovsko sodišče Jezusove besede vzelo za žalitev Boga, katero so slišali vsi sodniki, vsled česar so bili vsi drugi dokazi nepotrebni. Po judovski postavi pa je bila za bogokletstvo določena smrt s kamenjanjem. Veliki svet je sedaj Jezusa soglasno obsodil na smrt. Tukaj se zopet vidi, kako zelo se jim je mudilo. Da bi čimprej prišli do cilja ter da bi se čim prej iznebili Jezusa, so se kar izognili važnemu določilu. Po judovskem kazenskem postopku so oprostilo razsodbo pač smeli takoj razglasiti, morali pa so obsodbo preložiti na drugi dan, da so tako sodniki dobili priliko, vse že enkrat mimo premisliti ter se pogovoriti.

Ko je visoki svet Jezusa obsodil na smrt, ga je poslal Kajfa k rimskemu cesarskemu namestniku Pilatu da ta da izvršiti smrtno obsodbo. Judovski sodišče je sicer ohranilo pravico, da je smelo obtožena obsoditi na smrt, ni pa smelo dati izvršiti smrtno obsodbo, kakor je razvidno že iz besed, ki so jih govorili Judje: "Nam ni dovoljeno, da bi koga usmrtili." Smrtno obsodbo je moral potrditi rimski cesarski namestnik le on jo je smel dati izvršiti. Pred Pilatom pa so Judje Jezusa obdolžili in obtožili, češ da o sebi pravi, da je judovski kralj. Na namestnikovo vprašanje, ali je kralj Judov, je Jezus odgovoril: "Ti si rekel."

Vendar je Pilat ni bil prepričan, da bi bil Jezus zaslužil smrtno kazen. Zato je skušal najprej smrtno obsodbo preprečiti. Ko pa je slišal da je Jezus doma iz Galileje, ga je poslal Herodu, kralju Galileje, prav gotovo ne za to, da bi Herodu s tem napravil kak poklon, ampak zato, ker je upal, da se bo tako iznebil neprijetne odločitve. Tudi Herod je bil pristojen za tako postopanje, ker je bil deželni knez Galileje. Jezusove domovine, med tem ko je bil cesarski namestnik Pilat pristojen zaradi tega, ker se je dejanje zgodilo na ozemlju njegove sodne oblasti. Ko je Herod Jezusa kratko zaslišal, ga je vrnil Pilatu, kateri je nato moral nadaljevati svoje postopanje. Ker pa se ni mogel

prepričati, da bi bil Jezus res kaj zakrivil, je skušal Jude pregovoriti, naj se odreko izvršitvi smrtno obsodbe. Vedno znova jim dokazuje, da je Jezus nedolžen. Izjavil jim je, da se hoče ravnati po stari navadi ter jim o velikonočnih praznikih pomilostiti enega jetnika. Dal jim je na izbero naj se odločijo za Jezusa ali za morilec Barabo. Upal je, da se bo ljudstvo odločilo za Jezusa. Ko pa je videl, da se je tudi v tem zmotil, si je simbolično umil roke v znamenje, da je nedolžen nad Jezusovo krvjo. Na to je dal Gospoda še bičati, misleč, da se bodo Judje s to kaznijo zadovoljili.

Bičanje je v rimskem pravu bilo nekaj uvod k izvršitvi smrtno kazni. Tukaj pa je bil Pilat uporabil za samostojno kazen, kakršna je bila določena za manjše prestopke. Po bičanju so Jezusu nadeli trnjevo krono ter ga takega pripeljali pred Jude, da bi tako zbudili njihovo usmiljenje. Pa brez uspeha. Judje zahtevajo njegovo smrt. Da bi pa še bolj pritiskali na Pilata, mu začno kličati: "Če tega oprostiš, nisi cesarjev prijatelj. Zakaj vsakdo, ki se dela za kralja, je cesarjev sovražnik." Tukaj Pilat končno odneha in razglasi svojo od-

VAŽNO ZA NAROČNIKE
Poleg naslova je razvidno, do kdaj imate plačano naročnino. Prva številka pomeni mesec, druga dan in tretja pa leto. Da nam prihranite nepotrebnega dela in stroškov, Vas prosimo, da skušate naročnino pravočasno poravnati. Poslijte naročnino naravnost nam ali jo plačajte našemu zastopniku v Vašem kraju ali pa kateremu izmed zastopnikov, kojih imena so tiskana z debelimi črkami, ker so upravičeni obiskati tudi druge naselbine, kjer je kaj naših rojakov naseljenih. Zastopnik bo vam izročil potrdilo za plačano naročnino.

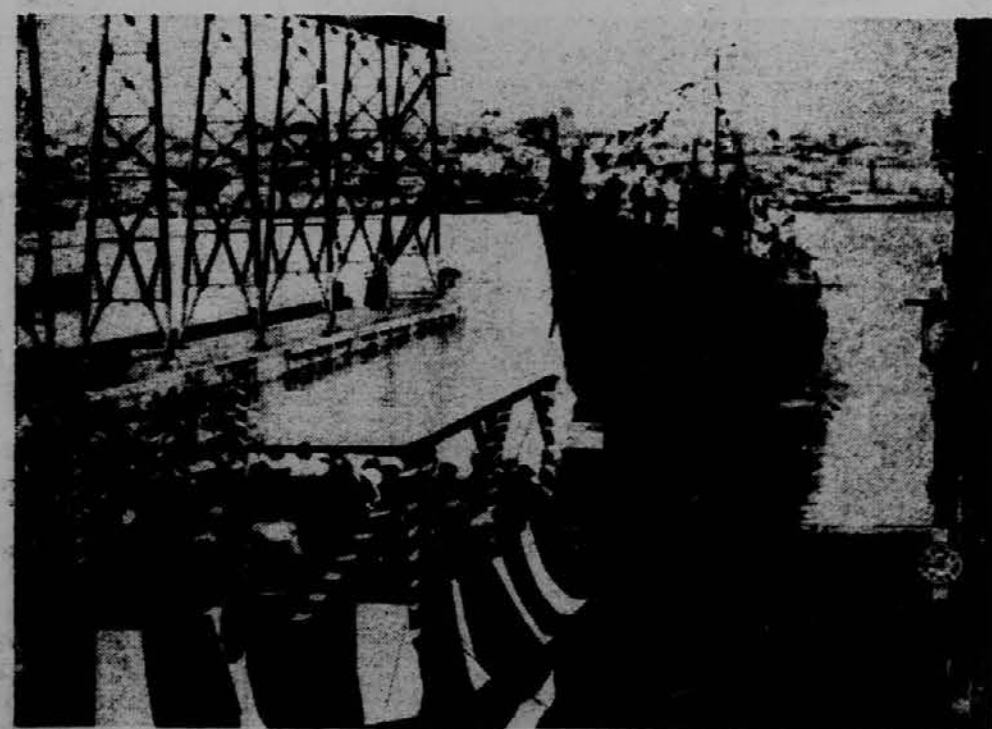
CALIFORNIA: San Francisco, Jacob Laushin	OHIO: Barberton, Frank Troha Cleveland, Anton Bobek, Chas. Karlinger, Jacob Resnik, John Slapnik Cincinnati, Anton Nagode Lorain, Louis Balant, John Kums Youngstown, Anton Kikelj
COLORADO: Pueblo, Peter Culig, A. Saffie Walsenburg, M. J. Bayuk	OREGON: Oregon City, J. Koblar
INDIANA: Indianapolis, Fr. Zupančič	PENNSYLVANIA: Bessmer, Anton Ipavec Conemaugh, J. Brezovec Coverdale in okolica, Mrs. Ivana Rupnik Export, Louis Supančič Farrell, Jerry Okorn Forest City, Math Kamin Fr. Blodnikar Greensburg, Frank Novak Homer City, Fr. Ferencak Johnstown, John Polantz Krayn, Ant. Tauželj Luzerne, Frank Balloch Midway, John Zust Pittsburgh in okolica, Philip Progar Steelton, A. Hren Turtle Creek, Fr. Schiffrer West Newton, Joseph Jovan
ILLINOIS: Chicago, J. Bevcic Cicero, J. Fabian (Chicago, Cicero in Illinois) Joliet, Jennie Bambich La Salle, J. Spelich Mascoutah, Frank Augustin North Chicago in Waukegan, Math. Waršek	WISCONSIN: Milwaukee, West Alis, Fr. Skok Sheboygan, Joseph Kakež
MARYLAND: Kittzmiller, Fr. Vodopivec	WYOMING: Rock Springs, Louis Tauchar Diamondville, Joe Rolich
MICHIGAN: Detroit, L. Plankar	
MINNESOTA: Chisholm, Frank Gouze, J. Lukanien Ely, Jos. J. Poshel Eveleth, Louis Gouze Gilbert, Louis Vessel Hibbing, John Pavše Virginia, Frank Hrvatic	
MONTANA: Roundup, M. M. Panian Washoe, L. Champa	
NEBRASKA: Omaha, P. Broderick	
NEW YORK: Gowanda, Karl Strnisha Little Falls, Frank Masle	

VSak zastopnik izda potrdilo za svojo, katero je prejel. Zastopnike toplo priporočamo.

UPRAVA "GLAS NARODA"

RAJŠI JE PLAČAL DAVKE.
Za dan 30. marca je bila napovedana javna dražba graščine Slavkov na Češkem. Graščina je last plemenitašev Palffyjev. Ker pa lastniki niso plačevali davkov in je terjatev narasla na 700 tisoč Kč, je davčna uprava sklenila posestvo prodati na javni dražbi. Nu, preden je prišlo do tega, so Palffyjevi vendarle spravili skupaj potrebno vsoto za plačilo davkov in dražba je bila preključena.

AMERIŠKO OBOROŽEVANJE

V ladjedelnici na Mare Islandu ob pacifiški obali so te dni spustili v morje nov submarin ameriške vojne mornarice.

VSE PARNIKE

in
LINIJE
ki so
važne za
Slovence
zastopa:

SLOVENIC PUBL. CO.
YUGOSLAV TRAVEL DEPT.
216 W. 18th St., New York, N. Y.

KRETANJE

PARNIKOV

SHIPPING NEWS

14. aprila:	Europa v Bremen
16. aprila:	Rex v Genoa
20. aprila:	Lafayette v Havre Aquitania v Cherbourg
22. aprila:	Bremen v Bremen Roma v Genoa
27. aprila:	Queen Mary v Cherbourg Ile de France v Havre
30. aprila:	Paris v Havre Conte di Savoia v Genoa
2. maja:	Europa v Bremen
4. maja:	Normandie v Havre New York v Hamburg
6. maja:	Vulcania v Trst
10. maja:	Bremen v Bremen
11. maja:	Queen Mary v Cherbourg Hansa v Hamburg
12. maja:	Champlain v Havre
14. maja:	Rex v Genoa
18. maja:	Normandie v Havre Europa v Bremen
21. maja:	Saturnia v Trst
25. maja:	Queen Mary v Cherbourg
27. maja:	Lafayette v Havre Bremen v Bremen
28. maja:	Conte di Savoia v Genoa
1. junija:	New York v Hamburg Aquitania v Cherbourg Normandie v Havre
3. junija:	Europa v Bremen
4. junija:	Roma v Genoa
7. junija:	Ile de France v Havre
8. junija:	Queen Mary v Cherbourg Hansa v Hamburg
11. junija:	Rex v Genoa Columbus v Bremen Champlain v Havre
15. junija:	Normandie v Havre Aquitania v Cherbourg Bremen v Bremen
18. junija:	Normandie v Havre Bremen v Bremen
18. junija:	Conte di Savoia v Genoa Aquitania v Cherbourg
27. junija:	Lafayette v Havre Europa v Bremen
22. junija:	Queen Mary v Cherbourg Ile de France v Havre
25. junija:	Vulcania v Trst
29. junija:	New York v Hamburg Normandie v Havre Aquitania v Cherbourg
2. julija:	Bremen v Bremen Champlain v Havre Rex v Genoa